

Domov Pod Lipami Smečno

poskytovatel sociálních služeb

Číslo 94.

únor 2018

Zámecké listy



České osudové osmičky 20. století díl 2

Osmičky prý hrají v dějinách českého národa zásadní roli. Když se však důkladněji podíváme na českou historii, zjistíme, že tomu tak není. Ovšem, 20. století se zdá být výjimkou. Letopočty, na jejichž konci stála osmička, se téměř pravidelně zapisovaly do osudů české kotliny.

1938 – Zrada, zrada, zrada...

Do roku, v němž má oslavit 20 let své existence, vstupuje Československo za krajně nepříznivých podmínek. Masarykův nástupce Edvard Beneš sice ve vánočním projevu v roce 1937 zdůrazňuje, že to nejhorší má republika za sebou, klame však sám sebe. Netuší, že už před měsícem německý diktátor Adolf Hitler vydal směrnici, jejímž cílem mělo být právě zničení Československa. „Současné Československo je třeba zlikvidovat. Má k dispozici 40 divizí a svazuje mi ruce vůči Francii,“ řekne později Hitler svému italskému spojenci Benitu Mussolinimu. Když v březnu nacisté obsazují Rakousko, Herman Göring říká československému vyslanci v Berlíně Vojtěchu Mastnému: „Dávám vám své čestné slovo, že se Československo nemusí Říši obávat.“ Němci se obávali zásahu československé armády a chtěli záruky, že Praha nebude mobilizovat. Čs. vláda tyto záruky poskytla.



Zbytečné smlouvy

Základními kameny nacistické politiky byla lež a násilí. Göring samozřejmě dobře věděl, že ČSR je další na řadě. Tím, že Německo zabralo Rakousko, se odkrylo československé jižní křídlo. Jako kleštěmi byla republika sevřená ze tří stran. Československo mělo špatné vztahy i s dalšími sousedy, s Polskem a Maďarskem, takže v případě konfliktu byla jeho situace zoufalá. Československá vojenská doktrína počítala s tím, že v případě ohrožení pomůže republice Francie, se kterou na naléhání Paříže ČSR podepsala spojeneckou smlouvu již v roce 1924. Ovšem Francouzům šlo především o vlastní ochranu. S možností, že by se francouzská armáda vydala na pomoc ohroženým Čechoslovákům, Paříž nepočítala. ČSR měla spojeneckou smlouvu i se SSSR, ta však ukázala také jen jako bezcenný cár papíru. Stalin neměl zájem na tom, aby si pálil prsty v evropském konfliktu. Počítal s velkou válkou, ve které se evropské mocnosti vyčerpají, a poté se mu otevře cesta k ovládnutí starého kontinentu.

„Český teror v Sudetech“

Hitlerovi do karet hrála třímilionová německá menšina žijící v Československu. Čeští Němci se ve 20. letech s existencí republiky smířili, usedli dokonce ve vládě, ale hospodářská krize z 30. let přinesla zvrát. Stále více se začínaly ozývat hlasy volající po rovnoprávnosti a nutno uznat, že tyto

požadavky nebyly neoprávněné. Předseda sudetoněmecké strany Konrád Henlein zprvu neuvažoval o odtržení sudetských oblastí, ale jen o jejich autonomii. Henlein se však dostal do vleku Hitlera. Přistoupil na jeho hru o utlačování německé menšiny. Ač některá národní práva byla skutečně Němcům a dalším menšinám upřená, ČSR byla demokratickým státem, takže o žádném utlačování nemohlo být řeči. Ale mistr lží a propagandy Joseph Goebbels rozjel svou mašinerii naplno. „Kdyby Německo obsadilo příhraniční kraje Čech, anglická veřejnost by jednoduše řekla, že Hitler vlastně jen osvobozuje Němce zpod útlaku Čechů,“ prohlásil britský velvyslanec v Paříži George Clerk.

Kriminální naivita Britů

Henlein postupně stupňoval své požadavky a československá vláda na ně pod tlakem Británie a Francie přistupovala. Ani Londýn, ani Paříž však nevěděli o pokynu, který Hitler Henleinovi dal: chtějte nesplnitelné. Ale i kdyby o něm věděly, máloco by se asi změnilo. Hitler se nemýlil, když už v listopadu 1937 prohlásil, že „Anglie a Francie už Československo odepsaly.“ V obou zemích měli hlavní slovo představitelé usmiřovací politiky a více než Hitlera, který měl zejména v Anglii řadu sympatizantů, se báli Stalina. Londýn byl ochoten dát Německu ve střední Evropě volnou ruku. Britský ministr zahraničních věcí Halifax při jedné příležitosti československému velvyslanci v Londýně Janu Masarykovi řekl: „Nebylo by lepší vzdát se Hitlerovi, než aby vás poté rozdrtil?“ Masaryk s tímto názorem samozřejmě nesouhlasil. Halifax však na to prohlásil: „Chamberlain (britský premiér) je přesvědčen, že Hitler je bona fide (v dobrém úmyslu), a že když dostane Sudety, nic víc v Evropě požadovat nebude.“ Masarykovi spadla čelist. Když se vzpamatoval, odpověděl Halifaxovi v tom smyslu, že ze strany britského premiéra se jedná buď o kriminální, naivitu nebo o cynický klam. Halifax se zmohl jen na pokrčení ramen: „V tom případě si to s Němci vyřídíte sami.“

Mobilizace a puč

Poté, co se v květnu Praha dozvěděla o podezřelých přesunech německých vojsk, vyhlásila částečnou mobilizaci. Morálka čs. vojsk byla vynikající, ale zároveň se odhalily nástupní plány naší armády. Navíc Goebbels dostal do ruky další zbraň, aby mohl hulákat o válečných štváčích z Čech. Hitler však už byl rozhodnut, datum útoku proti ČSR stanovil na 1. říjen. Netušil však, že okolo německé zpravodajské služby abwehr se dává dohromady skupina důstojníků sdružených okolo Hanse Ostera. Ti doručili do Londýna zprávu,

že v případě konfliktu jsou připraveni Hitlera svrhnout. Britové je však nebrali vážně. Léto bylo v pohraničí horké, přestřelky mezi naší armádou a nacistickými teroristy byly na denním pořádku. Podzim však měl být ještě horší. Beneš přistupuje na veškeré sudetoněmecké požadavky, ale zmatený Henlein raději odmítá dále jednat. 12. září vystupuje Hitler v Norimberku na sjezdu NSDAP s projevem, ve kterém hystericky řve: „Němci v Československu nejsou ani bezbranní, ani opuštění.“ V Sudetech vypuká povstání. Za cenu mnohých ztrát jej však armáda dokáže potlačit a v příhraničních okresech je vyhlášeno stanné právo. Henlein a jeho soukmenovci prchají ze země.

Pan Hitler nepodvádí

Tehdy se poprvé do celé záležitosti vložil britský premiér Chamberlain. Nabídl, že přijede za Hitlerem a celou věc spolu prodiskutují. „To mě tedy podržte,“ prohlásil Hitler, když k němu londýnský návrh dorazil. Skutečně, nebylo zvykem, aby předseda vlády britského impéria jezdil po světě žehlit možné konflikty. Ale Chamberlain si přál udržení míru za každou cenu. Berghofská jednání vyústila k britskému souhlasu k odstoupení části Sudet. Hitler si pochvaloval: „Jestliže Češi odmítnou, bude to cesta k německé invazi. Jestliže ustoupí, přijdou na řadu později, třeba na jaře.“ Československá vláda berghofské požadavky 21. září přijala. Den poté Chamberlain znovu letěl do Německa, kde hrdě Hitlerovi sdělil, že vše je zařízené. Hitler však v zuřivém záchvatu odmítl. „Starému prďolovi“, jak britského premiéra v soukromí tituloval, vmetl do tváře, že tyto ústupky už nestačí, a že chce víc, především okamžitě vpochodovat do Sudet. „Ale abych vás pane Chamberlaine potěšil, učiním ústupek. Jste jeden z mála lidí, kterým jsem někdy něco podobného učinil. Termín posunuji na 1. říjen.“ Nadšený Chamberlain si pak pochvaloval: „Pan Hitler vědomě nepodvede člověka, kterého si váží.“

Mnichovské vyvrcholení

Zatímco si Chamberlain myslel, že našel nového kamaráda, britská vláda už tak spokojená nebyla. I veřejné mínění v Anglii se začalo přiklánět na stranu Československa. Francie a Británie daly Praze na srozuměnou, že může začít s mobilizací a Paříž navíc potvrdila své spojenecké závazky. Češi zářili nadšením, zatímco Hitler zuřil. Mobilizovalo i britské námořnictvo a sovětská vojska dislokovaná u polských hranic vyhlásila bojovou pohotovost. 27. září stálo na hranicích 40 československých divizí proti 42 německým divizím. Německo však narozdíl od ČSR disponovalo ještě zálohami, byť by jejich výcvik trval delší dobu. V Berlíně však byla nálada mizerná, místní obyvatelé

neprojevovani pro válku žádné nadšení. Hitler byl na rozpacích a rozhodl se zatím ještě pro diplomacii. Navedl Mussoliniho, ať jako „neustranná“ osoba navrhne konferenci čtyř velmocí. Ta se uskutečnila v Mnichově a západní demokracie zde daly despotovi vše, co chtěl. Básník František Halas vyjadřuje rozpoložení českého národa: Zvoní, Zvoní zrady zvon/ Čí ruce ho rozhoupaly/ Francie sladká hrdý Albion/ a my jsme je milovali. Obsazování Sudet vypuklo 1. října. Hitler objel každé větší město a všude byl nadšeně pozdravován. Kus republiky si ukrojilo Maďarsko a Polsko, které zatím netušilo, že Hitler si brousí zuby i na něj. Chamberlain v Londýně jásá, že zachránil „mír pro naši dobu“. Netušil, že ta doba už nebude trvat ani rok. Zbytek československého území se stal útvarem plným zoufalství a nenávisti. Tomáš Masaryk prohlásil, že Československo bude potřebovat ke zdárnému vývoji 50 let a pak už vše bude dobré. Republika nedostala ani dvacet let a to se na její další budoucnosti výrazně podepsalo.

Plánované akce na měsíc únor

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Návštěva „Sociálně terapeutické dílny“ – Zahrada Kladno
- Výlety do okolních měst spojené s posezením v restauraci
- Výlet do Kladna spojen s návštěvou divadla
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu
- Oslava svátků a narozenin
- Setkání s klienty
- Plnění individuálních plánů
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení –
individuální nákupy
ve Smečně, návštěva místní cukrárny či restaurace, využívání veřejně
dostupných služeb, procvičování dovedností

Seznam akcí za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Výlet do Kladna (Zahrady) spojen s návštěvou sociálně
terapeutických dílen
- Výlet do Kladna spojen s nákupy

- Návštěva divadla Slaný
- Oslava sv. Valentýna
- Poznávání okolních obcí – Kralovice
- Hornický skanzen Mayrau - Masopust
- Oslava svátků a narozenin
- Setkání s klienty
- Výlet vlakem – Kralupy nad Vltavou
- Bowling - Kladno
- Návštěva kina ve Slaném
- Plnění individuálních plán Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy, návštěva cukrárny či restaurace, využívání veřejně dostupných služeb
- Výlet do Prahy – Kabinet kuriozit Strahovského kláštera
- Návštěva solné jeskyně
- Vycházky do přírody

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Cestománie
- Cvičení pro seniory

Lednové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

Návštěva hudebního tandemu – DUO JAROSLAV

Vzhledem k té skutečnosti, že u uživatelů je velice oblíbená výše uvedená dvojice, což potvrdilo opětovně i prosincové vystoupení, byla na leden 2018 naplánovaná jejich návštěva. Jejich návštěva se uskutečnila dne 11. ledna 2018. Dle reakcí zúčastněných uživatelů, vystoupení mělo velkou odezvu. Muzikanti zahráli známé písně pro klienty, což všichni ocenili nejen svým poslechem, zpěvem a bouřlivým potleskem. Největší radost projevila jedna nejmenovaná osoba, když zazněla píseň od W. Matušky pod názvem „Slavíci.“ Nejen, že radostí tleskala, zpívala, ale i dojetím se rozbřečela. Závěrem bylo zjištěno, že se těší na další návštěvu výše uvedené dvojice.

Lednové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

Letošní rok jsme začaly zvolna a po hektickém závěru roku jsme trochu vydechly a hlavně se snažíme zlepšit chování, které ke konci roku bylo nepjkné .Také jsme opět přivítaly, pí.Trochovou po dlouhé nemoci a jsme rády, že jsme opět v plném počtu. Měly jsme naplánovaný přestavění pokojíčku sl. Jany a Simony, ale objednaný nábytek nám zatím nepřišel, také pokládání koberců zatím neproběhlo, tak nás to čeká další dny, ale jak se říká:“ Kdosi počká, ten se dočká“ a my nikam nespícháme. Pleteme si krásné svetry a máme radost, že se nám daří, vyjely jsme si do Kladna na výstavu – „ České korunovační klenoty na dosah“

Ve stejnou dobu jsou vystaveny pravé klenoty na Pražské hradě, ale nám se líbily tyto repliky stejně jakoby byly pravé a ještě jsme se v klidu dozvěděly spoustu zajímavostí. Mohly jsme si pohladit popravčí meč pro štěstí, ten nám požehnal, prohlédly jsme si, jak chodily lidé oblečený a obutý – výstava se nám moc líbila, výlet jsme završily tradičně dobrým obědem a nákupem pro radost. Na únor máme naplánované výlety a hlavně budeme mít narozeniny sl. Simona a Zuzka už se těšíme, jak budeme vyrábět dort a hezky si užijeme oslavu.



Klientky z CHB1

Leden v chráněném bydlení Slaný

1. ledna jsme se vydali na Masarykovo náměstí, kde od 18.00 hod. probíhalo tradiční přivítání nového roku ohňostrojem. Ohňostroj byl doprovázen hudbou, která ladila s odpalovanými rachejtlemi.

